

Kanne 3.3.2010 — Euroopan komissio v. Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-118/10)

(2010/C 113/54)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: V. Di Bucci, L. Flynn, K. Walkerová ja A. Stobiecka-Kuik)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

— Latvian tasavallan viranomaisten suunnitelmasta myöntää valtiontukea maatalousmaan hankkimiseksi 1 päivän tammiukuuta 2010 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä aikana 16.12.2009 tehty neuvoston päätös 2009/991/EY ⁽¹⁾ on kumottava

— Euroopan unionin neuvosto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Neuvosto on tekemällä riidanalaisen päätöksen kumonnut komission sellaisen päätöksen, joka perustui maataloutta koskevien vuoden 2007 suuntaviivojen 196 kohtaan sisältyvään aiheellista toimenpiteitä koskevaan ehdotukseen ja siihen, että Latvia hyväksyi kyseisen ehdotuksen ehdoilla, mikä merkitsi sitä, että Latvian oli lakkautettava olemassa oleva maatalousmaan hankkimista koskeva tukijärjestelmänsä viimeistään 31.12.2009. Neuvosto on poikkeuksellisten olosuhteiden varjolla itse asiassa sallinut sen, että Latvia pitää kyseisen järjestelmän voimassa, kunnes maataloutta koskevien vuoden 2007 suuntaviivojen voimassaolo päättyy 31.12.2013. Ne olosuhteet, joihin neuvosto on vedonnut perustellakseen päätöksensä, eivät selvästikään ole sellaisia poikkeuksellisia olosuhteita, joilla voitaisiin oikeuttaa tehty päätös, eikä niiden osalta ole mitenkään otettu huomioon komission tekemää, kyseistä järjestelmää koskevaa päätöstä. Komissio esittää kumoamiskanteensa tueksi neljä kanneperustetta:

a) Komissio katsoo ensinnäkin, ettei neuvostolla ollut toimivaltaa toimia SEUT 108 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan nojalla, koska tuki, jonka se hyväksyi, oli olemassa oleva

tuki, jonka Latvia oli sitoutunut poistamaan vuoden 2009 loppuun mennessä hyväksyessään komission sille ehdottamat aiheelliset toimenpiteet.

b) Neuvosto on toiseksi käyttänyt harkintavaltaansa väärin veittäessään sen määrätietoisesta käsityksestä, että Latvia saattoi pitää kyseiset tukitoimet voimassa vuoden 2009 loppuun saakka, mutta ei sen jälkeen, toteamalla, että ne voitiin pitää voimassa vuoteen 2013 saakka.

c) Komissio väittää kolmannessa kanneperusteessaan, että riidanalainen päätös on tehty sellaisen lojaalia yhteistyötä koskevan periaatteen vastaisesti, jota sovelletaan paitsi jäsenvaltioihin, myös toimielimiin. Neuvosto on päätöksellään vapauttanut Latvian tämän velvollisuudesta tehdä yhteistyötä komission kanssa siltä osin kuin on kyse niistä aiheellisista toimenpiteistä, joihin kyseinen jäsenvaltio oli SEUT 108 artiklan 1 kohdassa määrättyä yhteistyössä sitoutunut maatalousmaan hankintaa koskevan olemassa olevan tuen osalta.

d) Viimeisessä kanneperusteessaan komissio väittää, että neuvosto teki ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että oli olemassa sellaisia poikkeuksellisia olosuhteita, joilla hyväksytyt toimenpiteet toteuttaminen voitiin oikeuttaa.

⁽¹⁾ EUVL L 339, 22.12.2009, s. 34.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Marknadsdomstolen (Ruotsi) on esittänyt 8.3.2010 — Konsumentombudsmannen (KO) v. Ving Sverige AB

(Asia C-122/10)

(2010/C 113/55)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Marknadsdomstolen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Konsumentombudsmannen (KO)

Vastaaja: Ving Sverige AB

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11.5.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY⁽¹⁾ 2 artiklan i alakohtaan sisältyvää edellytystä "näin mahdollistetaan kuluttajalle ostoksen tekeminen" tulkittava siten, että kyseessä on ostokehotus jo silloin, kun tiedot ilmoitetusta tuotteesta ja sen hinnasta ovat kuluttajalle riittäviä ostopäätöksen tekemiseksi, vai edellytetäänkö, että kaupallisessa viestissä myös annetaan tuotteen ostamiseen tosiasiallinen mahdollisuus (esim. tilauskuponki) tai että ilmoitus esitetään sellaisen mahdollisuuden yhteydessä (esim. mainos liikkeen ulkopuolella)?
- 2) Jos edelliseen kysymykseen vastataan siten, että tosiasiallista mahdollisuutta tuotteen ostamiseen edellytetään, onko sellaisen mahdollisuuden katsottava olevan olemassa jo silloin, jos kaupallisessa viestissä viitataan puhelinnumeroon tai verkkosivustoon, josta tuote voidaan tilata?
- 3) Onko direktiivin 2005/29 2 artiklan i alakohtaa tulkittava siten, että hintaa koskeva edellytys täyttyy, jos kaupalliseen viestiin sisältyy alkaen-hinta eli alin hinta, jolla ilmoitettua tuotetta tai ilmoitettuun ryhmään kuuluvia tuotteita voidaan ostaa, mutta ilmoitetusta tuotteesta tai ilmoitettuun ryhmään kuuluvista tuotteista on samanaikaisesti olemassa muunlaisia tai muunsisältöisiä vaihtoehtoja, joiden hintoja ei mainita?
- 4) Onko direktiivin 2005/29 2 artiklan i alakohtaa tulkittava siten, että tuotteen pääominaisuuksia koskeva edellytys täyttyy jo, kun tuotteesta on sanallinen tai kuvallinen esitys ("verbal or visual reference to the product")⁽²⁾ eli kun tuote yksilöidään mutta sitä ei kuvata enemmälti?
- 5) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, koskeeko tämä myös tilannetta, jossa ilmoitettua tuotetta tarjotaan erilaisina vaihtoehtoina mutta kaupallisessa viestissä ainoastaan viitataan niihin yhteistä nimitystä käyttäen?
- 6) Jos kyseessä on ostokehotus, onko 7 artiklan 4 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että on riittävää, että tuotteen pääominaisuuksista mainitaan vain joitakin ja elinkeinonharjoittaja viittaa muilta osin verkkosivustoonsa, edellyttäen että verkkosivustolla on 7 artiklan 4 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaiset olennaiset tiedot tuotteen pääominaisuuksista, hinnasta ja muista ehdoista?

- 7) Onko 7 artiklan 4 kohdan c alakohtaa tulkittava siten, että alkaen-hinnan ilmoittaminen riittää siihen, että hintaa koskevan edellytyksen on katsottava täyttyvän?

⁽¹⁾ EUVL L 149, s. 22.

⁽²⁾ Commission staff working document "Guidance on the implementation/application of directive 2005/29/EC on unfair commercial practices", s. 47.

Kanne 10.3.2010 — Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-127/10)

(2010/C 113/56)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Karanasou-Apostolopoulou ja G. Savvos)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

— On todettava, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut koneista ja direktiivin 95/16/EY muuttamisesta 17.5.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/42/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä toimista komissiolle.

— Helleenien tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika, jossa direktiivi 2006/42/EY oli pantava täytäntöön sisäisessä oikeusjärjestyksessä, on päättynyt 29.6.2008.

⁽¹⁾ EUVL L 157, 9.6.2006, s. 24.